

Κατά την Όρθόδοξο Χριστιανική Θεολογία γνωρίζουμε ότι ο Θεός είναι ἀπολύτως Ένας ἀλλή ή μονάδα είναι τρισυπόστατη. Τά τρία πρόσωπα τής Άγίας Τριάδος εκφράζουν τόν τρόπον τής αιώνας και ἀναηλοϊωτης υπάρξεως του Ένός και μόνου Θεού. Μία και μόνη είναι ή ουσία του Θεού, ἀλλή έχει τρείς ύποστάσεις, δηλαδή ή διάκριση δέν σημαίνει διαίρεση κατά τά πρότυπα τής

κτιστής πραγματικότητας. Τά πρόσωπα κοινωνούν σύμφωνα μέ τήν ταυτότητα τής μίας ουσίας και έχουν μαζί και χωριστά τό πλήρωμα τής θεότητας πλὴν του αϊτίου, γιατί μοναδικό αϊτιο τής υπάρξεως του Υίου και του Άγίου Πνεύματος είναι ο Θεός Πατέρας. Γι' αυτό κάθε πρόσωπο είναι ολόκληρος ο Θεός και δέν έχουμε τρείς Θεούς ἀλλή Έναν ἀπολύτως. Ουσία και φύση του Θεού είναι ταυτόσημες, σημαίνουν τόν Ένα και μόνο Θεό. Πρόσωπο και ύπόσταση είναι πάλη ταυτόσημες έννοιες, σημαίνουν τήν ιδιαιτερότητα ως ἀτομικότητα. Συνεπώς οί τρείς ύποστάσεις υπάρχουν αιώνας και συναϊδίως στην έκφανση τής μίας ουσίας. Αὐτός είναι ο Ένας και μοναδικός τρόπος τής αιώνας ἀκατάληπτης και ἀναηλοϊωτης υπάρξεως του ένός και μόνου Θεού. Στην αϊδια αυτή σχέση τών τριών προσώπων, μοναδικό αϊτιο είναι ο Θεός Πατέρας. Ο ἀποκαλυφθείς ἀληθινός Θεός είναι μονάδα τρισυπόστατη, κατά τήν ουσία του είναι άόρατος και ἀκατάληπτος και επέκεινα πάντων. Όσόσο καθίσταται όρατός και καταληπτός διά μέσου τών άκτίστων ενεργειών του, από τίς όποιες προέρχεται όλος ο κτιστός ύλικός και πνευματικός κόσμος. Έπομένως ό,τι γνωρίζομεν για τόν Θεόν δέν είναι ή ουσία του ἀλλή οί άκτιστες ένέργειές Του πού αποκαλύπτονται στη δημιουργία και δίνουν ουσία και ύπόσταση σά πάντα. Διά μέσου του δευτέρου Προσώπου τής Άγίας Τριάδος, του Αϊωνίου και Άσάρκου Λόγου, πού ένανθρώπισε σέ μία δεδομένη ιστορική στιγμή και έγινε και τέλειος άνθρωπος και ένσαρκος Λόγος, κατανοούμε τό μυστήριο τής Δημιουργίας και γινόμαστε κατ' υιοθεσίαν κοινωνοί και μέτοχοι τής Θεότητος.

Τό Κοράνιον, ιερόν βιβλίον του Μουσουλμανισμού, άποτελεί για τούς Μουσουλμάνους τήν ἀληθινή ἀποκάλυψη του ἀληθινού Θεού και τήν τελευταία έκδοση του αϊωνίου Άρχετύπου

πού συνιστά τό ασφαλές κριτήριο για τήν ἀλήθεια τών Γραφών πού προηγήθηκαν δηλ. τόν τής «Τορά» Πεντατεύχου τής Παλαιάς Διαθήκης, τών Ψαλμών, όσον και του «Ιντζιλ» – Ευαγγελίου και πού επικυρώνει ή άπορρίπτει τήν αυθεντικότητα τής διδασκαλίας τους δέν αποδέχεται τήν πίστιν εις τήν Θεότητα του Ίησου Χριστου διά τής σουρας (Η Τράπεζα 5:19) «*Απιστοι εισιν οί λέγοντες ότι ο Μεσσίας Υίός τής Μαριάμ είναι Θεός. Ειπέ αυτοίς, τίς δύναται νά άναχαιτίση τόν Θεόν εάν θελήση νά καταστρέψη τόν Μεσσίαν*

Υίόν τής Μαριάμ και τήν μητέραν αυτού και πάντα τά επί τής γής όντα;» άπορρίπτει ώσαύτως τήν πίστιν εις τήν πατρότητα του Θεού, διότι άφελώς συνδέεται αυτή μετ' άποδοχής συζύγου και τέκνων και βεβαίως τήν πίστιν εις τήν Άγιαν Τριάδα, διά τής σουρας του Κορανίου: (Αί γυναίκες 4:169) «*Πιστεύετε όθεν εις τόν Θεόν και εις τούς άποστόλους Αυτόι και μή λέγετε ότι υπάρχει Τριάς. Παύσατε λέγοντες τουτο και θά ώφεληθητε διότι εις είναι μόνον ο Θεός. Δεδοξαμένον ειη τό όνομα του Κυρίου, ούτος δέν έχει Υίόν. Τά έν τοις ουρανοίς άνω και τά έν τη γη κάτω εις Αυτόν άνήκουσι μόνον. Η προστασία αυτού είναι έπαρκής*», άπορρίπτει ώσαύτως τήν σταύρωσιν και τήν άνάστασιν του ἀληθοϋς Θεού Σωτήρος και Λυτρωτου Κυρίου Ίησου Χριστου μέ τή σουρα του Κορανίου (Αί γυναίκες 4:156): «*Και ειπον ημεις εφονεύσαμεν τόν Μεσσίαν Ίησουν, Υίόν τής Μαριάμ τόν Άπόστολον του Θεου. Ουχι δέν εφόνευσαν, δέν εσταύρωσαν αυτόν ἀλλή έτερον τινά όμοιον αυτω. Οί δε συζητήσαντες επί του αντικειμένου τουτου, εμειναν αυτοί οί ιδιοι έν τη άμφιβολία, δέν ησαν βέβαιοι περί τουτου ἀλλή κατά εικασίαν. Άληθως ούτοι δέν εφόνευσαν αυτόν ἀλλή ο Θεός έν τη ισχύι και σοφία αυτου μετεκλέσατο αυτόν*», εισαγάγει γεώδεις, χωματένιες σαρκικές ήδονές στον Παράδεισο μέ τήν σουρα του Κορανίου (Αί γυναίκες 4:60) «*ο πιστεύων και πράττων τό αγαθόν εισελύσεται εις κήπους περιύτους υπό ρυάκων, εκεί θά μένει αιώνας, εκεί θά εύρη γυναίκας άσπίλους και εύάρεστον σκιάν*» και θεοσιζεί τό έγκλημα και τό φόνο και τήν έπιβολή τής βίας σαν πρακτικές διαδόσεως τής δθθεν άποκαλύψεως του Θεου μέ τήν σουρα του Κορανίου (Η μετάνοια 9:5) «*Όταν παρέληθωσι οί ιεροί μñνες*

τότε φονεύετε τούς πολυθειστάς όπου άν συναντήσπε, ζωργείτε πολιορκούντες και ένεδρευόντες αυτούς», καθώς και μέ τή σουρα (Ο Μωάμεθ 47:4-10) «*Όπόταν συναντáτε τούς άπίστους φονεύετε και κατασφάζετε, συγκρατούντες στερρως τά δεσμά του αιχμαλώτου. Μετά δε τήν κατάπαυση τής μάχης άφετε έαυτόν ελευθερον ή ανταλλάξατε αντί λυτρων. Πράττετε ούτως εάν έβούλητο ο Θεός θά εθριάμβευε ο ίδιος επί αυτών ἀλλή υποβάλη ύμáς εις τόν πόλεμον διά νά δοκιμάσει ύμáς διά τών δε... όσοι πιστοί εάν συνδράμετε τόν Θεόν εις τήν μάχην Αυτου κατά τών άπίστων και ο Θεός θά*

συνδράμει ύμáς κατευθύνων τά ύμέτερα διαθήματα».

Παρά όμως τά ανωτέρω στο Κοράνιον περιγράφεται και αναγγέλεται ο Ευαγγελισμός τής Υπεραγίας Θεοτόκου και Άειπαρθένου Μαρίας και ή γέννησις του Λυτρωτου και Θεου και Σωτήρος Ίησου Χριστου μέ τήν σουρα: (Η Μαριάμ 19:16-29) «*Ω Μωάμεθ πραγματεύθητι έν τω Κορανίω περί τής Μαριάμ. Πώς αυτη άπεσύρθη του οικου της, προς τό ανατολικόν μέρος. Έκαλύφθη διά πέπλου, όστις άπέκρυπεν αυτην έκ τών όφθαλμών των. Καταπέμψαμεν αυτη τό Πνεύμα ήμων, όπερ ένωπιόν της έλαβεν ανθρωπίνην μορφήν. Αυτη δε ειπεν: Ζητώ καταφύγιον παρά του Οικτίρμονος εναντίον σου εάν φοβείσαι αυτόν. Ούτος δε άπεκρίθη. Εγώ ειμί άπόστολος του Κυρίου σου πεμφθείς προς σε όπως σοι δώσω υιόν άγιον. Πώς τουτο προσέθηκεν αυτη ένω άνδρα ου γινώσκω και ένω ουκ ειμί άκόλαστος. Ο δε άπεκρίθη ούτω γεννήσεται ο Κύριος σου ειπεν τουτο δι' έμε εινα εύκολον. Έστε δε σημείον τοις ανθρώποις και τεκμήριον τής ήμετέρας μακροθυμίας. Τό θέσπισμα άπηγγέλη ηδη. Συνέλαβεν υιόν και άπεσύρθη εις μεμακρυσμένον μέρος κατέλαβον δε αυτην αί όδύναι του τοκετου πλησίον δένδρου φοινίκων... Και έπορεύθη εις τόν οικον αυτης φέρουσα εις τούς βραχιόνες τό υιόν της. Μαριάμ παράδοξον έργον έπραξας*». Σε άλλη σουρα (Η Τράπεζα 5:116-117) του Κορανίου γίνεται δεκτόν τό κατ' έξοχήν προφητικόν άξιωμα του Ίησου Χριστου και άπονέμονται σέ Αυτόν τίτλοι, πού δέν αποδίδονται από τό Κοράνιον στον ίδιο τόν Μωάμεθ: «*Απεκρίθη ο Ίησους: Πώς ήδυνάμην νά ειπω ... Σύ εγνωσ τά έν τω मुख τής καρδίας μου... εγώ δέν έδίδαξα αυτοίς ή τάς έντολάς σου. Λατρεύετε τόν Θεόν τόν Κύριον έμου τε και ήμων. Έν όσω διέμενον επί τής γής ήδυνάμην νά μαρτυρήσω περί αυτών, νυν όμως άνεκήλιν παρ ά σου. Σύ αυτός έώρας τά πάντα και ει μάρτυς πάντων*». Στην σουρα (Η Βους 2:81) αναφέρεται τό Κοράνιον στον Ίησουν Χριστόν μέ τούς λόγους «*Παρέσχομεν τω Ίησου Υίω τής Μαριάμ σημεία προφανη τής άποστολής αυτου ένισχύσαντες αυτόν διά του Άγίου Πνεύματος*». Δέν άποκαλείται στο Κοράνιον ο Ίησους Χριστός μόνον «*Προφήτης και Άπόστολος*», ἀλλή ακόμη «*Μεσσίας*», «*Λόγος Θεου*», θεωρείται «*Νεός Αδάμ*» διότι έγεννήθη κατά ιδιαίτερον υπερφυσικόν τρόπον και όχι όπως οί άλλοι άνθρωποι. Στην σουρα του Κορανίου (Αί γυναίκες 4:169) διακηρύσσεται «*Ο Μεσσίας Ίησους Υίός τής Μαριάμ, Άπόστολος του Θεου και ο Λόγος Αυτου*». Τό ανακαινιστικόν έργον του Ίησου Χριστου περιγράφεται στο Κοράνιον μέ τρόπον διθυραμβικόν στην σουρα (Ο οικος Έμράν 3:40-42,43) όπου αναφέρεται «*Ο Μεσσίας θά κληθη Ίησους υιός τής Μαριάμ ένδοξος έν τω κόσμω τουτω και έν τω μέλλοντι και εις έκ του οικου του Κυριου. Θά διδάξει τούς ανθρώπους από τής βρεφικής αυτου ήλικίας και ειτα γενόμενος άνήρ. Έσεται δε έκ τών εναρτέων... και θά διδάξη τήν βιβλιον, τήν σοφίαν, τήν Πεντάτευχον και τό Ευαγγέλιον. Ο Ίησους έσται ο άπόστολος του Θεου προς τούς υιούς Ίσραήλ και θά ειπη προς αυτούς. Έρχομαι προς ύμáς διά τών σημείων του Κυριου ήμων. Θά σχηματίσω από κοϋν πτηνόν, θά έμφυσήσω εις αυτό διά τής δυνάμεως του Θεου, θά λάβη ζωήν. Θά θεραπεύσω τόν έκ γενετής τυφλόν και τόν λεπρόν, θά αναστήσω νεκρούς διά τής δυνάμεως του Θεου και θά ειπω ύμίν ότι εφάγετε και ό,τι κρατείτε κρυπτόν έν τη οικία ήμων. Ταυτα πάντα εσονται*

θαύματα δι' ύμáς εάν εισθε πιστοί». Τά ίδια επαναλαμβάνονται και στην σουραν (Η Τράπεζα 5:109-111). Σε πολλή σημεία του Κορανίου τονίζεται ότι ο Ίησους Χριστός έγεννήθη κατά τρόπον υπερφυσικόν έκ τής Παρθένου Μαριάμ και του Πνεύματος του Θεου. Ουδαμού αναφέρεται σαν υιός άνδρος τινός, όπως συνήθιζαν οί Άραβες ἀλλή πάντοτε ως ο Ίησους ο Υίός τής Μαριάμ, ο όποιος από του βρεφικού ηδη ηλικου κατέχει σοφίαν, όμιλεί, αναγγέλει τό έργον Του, βεβαιώνει τήν άγνότητα τής Μητρος Του. Στη σουρα (Η Μαριάμ 19:30-32) αναφέρονται «*Η Μαριάμ έννευσε προς αυτούς ίνα έρωτήσωσι τό βρέφος. Πώς ήρώτησαν δύνατια νά λαλήση προς ήμáς τό βρέφος κείμενον έτι έν τω ηλικω; Ειμί δοϋλος του Θεου ειπεν τό βρέφος, ο Κύριος μοι έδώρησεν τήν βιβλιον ποιήσας με προφήτην*». Στο Κοράνιον ο Μωάμεθ γνωρίζει και σέβεται τήν υπέροχον θαυματουργικήν δύναμιν του Μεσσίου. Αναφέρει θεραπειές ασθενών, καθαρισμόν λεπρών, άνάστασιν νεκρών και ακόμη θαύματα τά όποία μνημονεύονται από τά άπόκρυφα Ευαγγέλια. Ιδιαιτέρα έμφασις δίδεται στο θαύμα του Ίησου Χριστου διά του όποιου διέθερεψε τούς πεντάκις χιλίους άνδρας στην έρημον. Στη σουρα (Η Τράπεζα 5:112-115) αναφέρεται: «*Είπον οί μαθηται προς τόν Ίησουν Υιέ τής Μαριάμ δύναται ο Κύριός σου νά καταβιβάση ήμίν έξ ουρανου Τράπεζα πλήρη έδεσμάτων; και ο Ίησους άπεκρίθη φοθήθητε τόν Θεόν εάν εισθε εύσεβείς. Επιθυμούμεν ειπουν οί μαθηται παρακαθήσαντες νά εύωκνηώμεν επί αυτης και τότε στερεωθήσεται ή καρδία ήμων, θά γνωρίσωμεν ότι έδίδας ήμίν τήν ἀλήθειαν και έσόμεθα όμολογηται σου. Και ο Ίησους Υίός τής Μαριάμ δευθείς προς τόν Θεόν ειπε: Κύριε και Θεέ μου καταβίβασον έξ ουρανου Τράπεζα προς εύωχίαν του πρώτου και του τελευταίου ήμων και αυτη έστω ως τεκμήριον τής σής παντοδυναμίας. Διάθρεψον ήμáς Σύ ο άριστος τών διατροφέων. Είπεν ο Θεός: Θά καταβιβάσω αυτην προς ύμáς πλὴν ουά εις τόν μή πιστεύοντα εις τό θαύμα τουτο*».

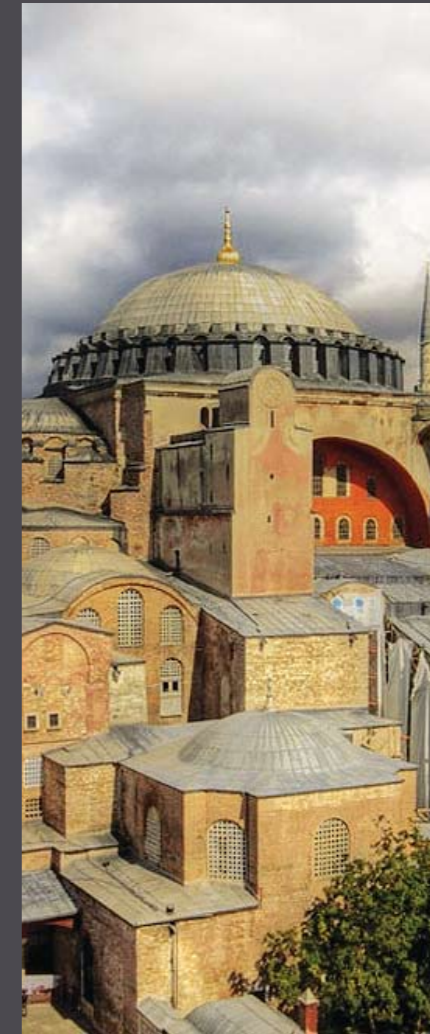
Σέ δέκα τρία κεφάλαια αναφέρεται ή Υπεραγία Θεοτόκος Μαρία μέ έξόχως τιμητικόν τρόπον σαν όσπιλος παρθένος στην σουραν (Οί Προφήται 21:91), «*εις δε τήν Άσπίλον Παρθένον ένεψυσήσαμεν τό Πνεύμα ήμων*», σαν ενάρετος μήτηρ του Ίησου στην σουραν (Η Τράπεζα 5:79) «*ή δε μητηρ αυτου (Μεσσίου) ητο ενάρετος*» σαν Άγνή πάσης κηλιδος μεταξύ όλων των γυναικών, στην σουρα (Ο οικος Έμράν 3:37) «*Και ειπεν ο άγγελος Μαριάμ ο Κύριος σου εξέλεξε σε και ετήρησε σε άγνήν πάσης κηλιδος μεταξύ όλων των γυναικών*».

Κατόπιν όλων αυτών των ανωτέρω ένδεικτικώς αναφερομένων σημείων του Κορανίου παραθέτομεν τό κήρυγμα του Κυριου και Θεου και Σωτήρος ήμων Ίησου Χριστου έκ του Ίεροϋ Ευαγγελίου πού προηγήθη έξ (6) όλοκληρους αιώνες τής εμφάνισεως του άραβος έμπόρου Μωάμεθ ο όποιος έγεννήθη τό έτος 570 μ.Χ. στη Μέκκα τής Άραβικής χερσονήσου, υιός του Άμννατλάχ και τής Άμιννα Μπίντ Ουαχάμ από τήν φυλή των Κουραϊσιτών πού άνηκε στην οικογένεια των Χασμιτών και πού όρφανός άνετράφη από τόν πάππον του Άμντούημουτα-

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

&

ΙΣΛΑΜ

λίμπ και τόν θεϊον του Άμπού Ταλίμπ και 25ετής ών συνεζεύχθη τήν 40χρονη χήρα Χαντίτζα και ἄλλας ὀκτώ (8) ἐπισήμους γυναίκας, μετά τόν θάνατόν της και πού ἄρχισε νά κηρύττει τό 610 μ.Χ. σέ ἡλικία 40 ἐτῶν ἔχων πολλήλας ἀμφιβολίας διά τό ἔργον αὐτό. Τό κήρυγμα λοιπόν τοῦ διακηρυσσομένου και ἀπό τόν Μωάμεθ σάν Μεσσίου δηλ. ἀπεσταλημένου τοῦ Θεοῦ πού προανήγγειλαν ὄλοι οἱ Προφῆται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης και Θεανθρώπου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετον μέ ὅ,τι ὁ Μωάμεθ συνέλαβε σάν ἰδέα περί τοῦ ἐνός και ἀληθινοῦ Θεοῦ και τήν διεκήρυξε.

Παραθέτομεν τρία μόνο ἐνδεικτικά σημεῖα ἀπό τό ἄπειρο πλῆθος πού ὑπάρχει: Α. «*Εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; και γάρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. και ἐάν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιούντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; και γάρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τό αὐτό ποιοῦσι. και ἐάν δανεῖζετε παρ' ὧν ἐληψίζετε ἀπολάβειν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; και γάρ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀμαρτωλοῖς δανεῖζουσι ἵνα ἀπολάβωσι τά ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν και ἀγαθοποιεῖτε και δανεῖζετε μηδέν ἀπεληψίζοντες, και ἔσται ὁ μισθός ὑμῶν πολλός, και ἔσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτός χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαριστοὺς και πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς και ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.*» (Λουκ. 6,36) Β. «*Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ και περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα και αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. κἀγὼ τὴν δόξαν ἦν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς και σύ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι εἰς ἐν, και ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας και ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμέ ἠγάπησας. Πάτερ, οὐς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ κἀκεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἦν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πάτερ δίκαιε, και ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, και οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας, και ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου και γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἦν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἢ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς*» (Ἰωαν. 17,20-26) Γ. «*Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐγκαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἀγγελοὶ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι.*» (Ματθ. 22,29-30) Ὁλόκληρο τό Εὐαγγέλιον ἀποκαλύπτει τὴν πατρική σχέση τοῦ Θεοῦ μέ τόν ἄνθρωπο και καλεῖ τόν ἄνθρωπο **ὄχι νά ὑποταγῇ** στόν Θεόν ἀλλὰ νά ἐνωθῇ μέ τὴν θεία του φύση και νά γίνῃ Θεός και ὁ ἄνθρωπος κατά χάριν. Τό κήρυγμα τοῦ Μεσσίου δέν ἀφοροῦσε ἀσφαλῶς μόνο τοὺς ἔβραϊοὺς ἀλλὰ ὄλο τό ἀνθρώπινον γένος κατά τόν λόγον Αὐτοῦ πρὸς τοὺς μαθητὰς Του: «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διδάσκοντες αὐτοῖς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Και ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ἡμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος*» (Ματθ. 28, 19-20). Τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν ἦρθε νά καταργήσῃ τόν Μωσαϊκόν Νόμον και τοὺς Προφῆτας ἀλλὰ νά τοὺς συμπληρώσῃ και εἶναι ἡ μόνη και ἡ πλήρης γιά τόν Θεόν, τόν κόσμον και τόν ἄνθρωπον ἀλήθεια ἡ ὁποία ἀπεδεί-

χθη και ἐσφραγίσθη ὄχι μέ τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων και μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ μόνον, ἀλλὰ μέ τό αἷμα και τό μαρτύριον τους. διότι τά ἀληθινὰ παιδιά τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ οὐδέποτε ἐπεβλήθησαν μέ τὴν βία και τὴν μάχαιρα και τόν θάνατο τῶν ἀλλῶν ἀλλὰ μέ τό θαῦμα και τὴν προσωπική τους θυσία. Τό ἀληθές κήρυγμα λοιπόν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μεσσίου βεβαιοῦται μέ τὴν μαρτυρία και τό μαρτύριο ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους αἰῶνες τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας και 11.000.000 περίπου σφαγιασθέντων κατακρεουργηθέντων και καέντων μαρτύρων και Ἁγίων Της και ἐπομένως ἐγείρεται κατόπιν ὄλων τῶν ἀνωτέρω τό ἀμείλικτο ἐρώτημα: Ποῖος ἰλέγει τὴν ἀλήθειαν; Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Θεάνθρωπος, πού ἐγεννήθη στόν κόσμον αὐτόν ὑπερφυσικῶς, διά τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ και ὄχι κατά τὴν φυσικήν ὁδόν τῶν ἀνθρώπων ὄπως ἀποδεικνύεται **και** διά τῆς παραθέσεως τῶν ἀνωτέρω σουρῶν ὅτι ἀποδέχεται και διακηρύσσει πλήρως **και** ὁ Μωάμεθ στό Κοράνιον του, και τοῦ ὁποῖου Ἰησοῦ Χριστοῦ τό κήρυγμα ἀποτελεῖ συμπλήρωσιν και ὄλοκληρώσιν τῆς εἰς τοὺς Προφῆτας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γενομένης ὑπό τοῦ Θεοῦ Ἀποκαλύψεως, ὁ δὲ Λόγος Του και ἡ Ἀνάστασίς Του μᾶς δίδεται ἀψευδῆς διά τῶν μέ τόν θάνατο τους μαρτυρησάντων τὴν Ἀλήθειαν ἢ ὁ λόγος και οἱ πεποιθήσεις ἐνός κοινοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἄραβα ἐμπόρου Μωάμεθ υἱοῦ τοῦ Ἀμνταλάχ και τῆς Ἄμινα Μπίντ Οὐακάμπ, πού ἔζησε ἐξακόσια χρόνια μετά τόν Ἰησοῦν Χριστόν και πού γεννήθηκε ὄπως ὄλοι οἱ ἄνθρωποι γεννιοῦνται κατά φύσιν και πού ἀνατρέπουν πλήρως και οὐσιαστικῶς ὄλον τό περιεχόμενον τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ διά τῶν προφητῶν και τοῦ ἐνσαρκωθέντος, σταυρωθέντος και ἀναστάντος Υἱοῦ Του, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ; Ὅταν ἠλθῆ ἐπιπροσθέτως ὅτι ὁ Μωάμεθ ὑπ' οὐδενός ἐπροφητεύθη διότι ὁ ἰσχυρισμός του στή σουρα τοῦ Κορανίου (Πολεμική παράταξη 61:6) «*Ὁ δὲ Ἰησοῦς Υἱός τῆς Μαρίας εἶπε πρὸς τόν λαόν αὐτοῦ. Ὁ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμὶ Ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ πεμφθείς πρὸς ὑμᾶς ὄπως κυρώσω τὴν πρὸ ἐμοῦ ἀποσταλεῖσαν Πεντάτευχον και εὐαγγελίσωμαι ὑμῖν τὴν ἔλευσιν ἐτέρου Ἀποστόλου μετ' ἐμέ οὐ τό ὄνομα Ἀχμέτ*» καθὼς και ἡ θέσις τῶν Μουσουλμάνων ἐρμηνευτῶν ὅτι δῆθεν στό Εὐαγγελικό ἐδάφιο Ἰω. 16, 7 «*Εάν μὴ ἀπέλθω ὁ Παράκλητος οὐκ ἔλεύσεται πρὸς ὑμᾶς, ἐάν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτόν πρὸς ὑμᾶς*» ὑπῆρχε ἀρχικὰ ἡ λέξις περικλητός και ὄχι Παράκλητος ἡ ὁποία σημαίνει ἐνδοξος και εἶναι συνώνυμος τῆς κορανικῆς λέξεως Ἀχμέτ εἶναι ἐντελῶς ἀνάξια ἀντικρούσεως διότι προσκρούουν στήν ἐπὶ ἔξι αἰῶνες μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τῆς δῆθεν ἀποκαλύψεως τοῦ Κορανίου, χριστιανική πίστη, Οἰκουμηνικῆς Συνόδου, θεολογία, συγγραφική δραστηριότητα, παχριστιανική πεποιθήση και ἐπιστήμη και μάλιστα στήν κοινή λογική διότι εἶναι ἐντελῶς ἀδιανόητο νά ἀνέμενε ὁ Θεός ἔξι ὄλοκληρῶν αἰῶνες ἀπό τὴν ὑπερφυσική ἐνσάρκωση, δράση και παρουσία τοῦ Μεσσίου και ἀνάληψή του στοὺς οὐρανοὺς γιά νά ἀποστείλῃ τὴν δῆθεν σφραγίδα πάντων τῶν προφητῶν δηλαδή τόν κοινόν ἄνθρωπον Μωάμεθ. Ἀντιθέτως ὁ ἀληθινός Παράκλητος, τό τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, τό Πανάγιον Πνεῦμα ἐπεφοίτησε πενήντα μέρες μετά τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ και δέκα μετά τὴν ἀνάληψη Του στοὺς μαθητὰς και Ἀποστόλους Του ἰδρύοντας τὴν Ἐκκλησία Του πού εἶναι τό σῶμα Του μέ ἐκεῖνον κεφαλή, ἐνδυναμώνοντας τοὺς κρυβο-

μένους και τρομοκρατημένους μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ γιά νά κηρύξουν σέ ὄλο τόν κόσμο τό Εὐαγγέλιο τῆς υἱοθεσίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό Θεό Πατέρα και νά ἀδιαφορήσουν γιά τὴν προσωπική τους τύχη και γιά τά τρομακτικά βᾶσανα και τελικά τόν μαρτυρικό και ἐπώδυνο θάνατο, πού θά «κέρδιζαν» ἀπό ὄλη αὐτὴ τὴν πνευματική προσπάθεια. Ὅταν ἠλθῆ ἐπίσης ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Μωάμεθ κατά τά ἀνωτέρω ἐπέβαλε τὴν θρησκεία του μέ τὴν βία, τόν θάνατο και τὴν ἐξουσία και τό κυριώτερον ἐάν ἦσαν ἀληθεῖς οἱ δῆθεν ἀποκαλύψεις πού ἐγένοντο σέ αὐτόν ἀπό τόν φερομένην σάν ἀρχάγγελον Γαβριήλ, θά ἔπρεπε ὁ Θεός νά εἶναι ἐντελῶς παράφρων, ἐφ' ὅσον ἄλλη ἐκήρυσε και ἀπεκάλυπτε ἐπὶ αἰῶνες στό ἀνθρώπινον γένος και ἐξακόσια χρόνια μετά τὴν τελευταίαν του ἀποκάλυψιν «μετέβαλε γνώμην» και ἄλλαξε ριζηδόν τὴν περί τοῦ Ἐαυτοῦ του γνωστοποίηση. Ἐπειδὴ ὄμως αὐτό εἶναι βλασφημία και ὕβρις κατά τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ὄπως τό μεγαλειῶδες σύμπαν, «τό ἔργον τῶν χειρῶν Του» ἀποδεικνύει μέ τὴν ὑπερμαθηματικὴν ἀκρίβειαν τῶν δισεκατομμυρίων γαλαξιακῶν σχηματισμῶν εἶναι ἡ πανσοφία, εἶναι ἡ ἀπόλυτος ἀλήθεια, εἶναι ἡ ἀπόλυτος ἀγάπη, λογικῶς εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νά ἔχει συμβεῖ και κατά λογική ἀκολουθία τό συμπέρασμα πού ἐξάγεται εὐχερῶς εἶναι, ὅτι ὁ κοινός ἄνθρωπος Μωάμεθ διεμόρφωσε ἐξακόσια χρόνια μετά τὴν ὄλοκληρώση τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως ἐξ ἰδίας πρωτοβουλήσας, σκέψεως και ἀντιλήψεως τό θρησκευτικό του σύστημα πού ἀποτελεῖ συμπλήρωμα ἀρχαίων ἀραβικῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν ἰουδαϊκῶν και χριστιανικῶν ἀντιλήψεων και τό χρησιμοποίησε γιά νά συνενώσῃ τίς Ἀραβικές φυλές τῆς ἐποχῆς του και γιά νά δημιουργήσῃ τό θεοκρατικό, ἡγεμονικό του καθεστῶς, κατακτώντας τὴν ἐξουσία και δημιουργώντας κράτος.

Ὅς ἐκ τούτων ὁ Μουσουλμανισμός ἀποτελεῖ βαθυτάτη πλάνη και ἡ θρησκευτική παραδοχὴ αὐτοῦ δέν ἀποτελεῖ ἀποκάλυψη τοῦ ζῶντος Θεοῦ ἀλλὰ ἀνθρωποπαθές κατασκεῦασμα πού οὐδεμία σχέση ἔχει μέ τὴν ἀλήθεια τοῦ ἀποκαλυφθέντος στήν Παλαιὰ Διαθήκη Δημιουργοῦ τοῦ σύμπαντος κόσμου Ἐνός και μοναδικοῦ Τρισυποστάτου Θεοῦ, στοὺς γενάρχες τοῦ ἔβραϊκοῦ ἔθνους Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ και ἐξαιρέτως στόν Προφῆτη Μωϋσῆ και κατά τὴν Καινὴ Διαθήκη ἐνσαρκωθέντος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Λόγου Αὐτοῦ σέ ἐκπλήρωση τῶν ἀνά τοὺς αἰῶνας προφητειῶν γιά τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου. Τίς ἀνωτέρω θέσεις δέν τίς ὑποβάλλω μέ φονταμενταλιστική διάθεση ἐχθρότητας και ἀντιπαράθεσεως ἀλλὰ ἐπειδὴ προκύπτουν εὐθέως ἀπό τό θεωρούμενο ἀπό τοὺς Μουσουλμάνους συνανθρώπους μας και συμπολίτες μας ἱερό βιβλίον πού ταυτοποιεῖ τό λόγο τοῦ Θεοῦ (Κοράνιο).